

רחל מרחלת על כל העולם

הצלחה - וקוץ בה

עונת המלפפונים

תאמינו לי, אני בדרך-כלל בן-אדם אופי טימי מטיבעו. כל השנים, כשסיפרו לי שהקייץ הוא עונת המלפפונים, לא האמנתי. אבל הקייץ הזה אני מרימה ידיים. שום דבר לא קורה. אין על מי לרכל, ומוכרחים פשוט לייצר רכילות. אלא שפירושם עדיין אפשר למצוא כמה כאלה שעוסקים בחטא. אחד כזה, למשל, אפשר למצוא בין שדרני טיורי ישראל. שדרן פופולרי, נשוי ואב לילדים, שהתאהב פיתאום. בהתחלה הצליח לשמור את העניין בסוד, אלא שהסוד נתגלה והוא עומד כעת על סף משבר רציני בחיי-הנישואין שלו.

עוד נשוי אחד כזה אפשר למצוא בין משרד דובר-צ"ל. גם הנשוי הנ"ל התאהב, ואפילו בילה עם אהבתו החדשה חופשה משותפת בדרום הארץ. כשהוא אינו מנסה להסתיר בשום צורה את יחסו המיוחד אל גבירת-לבבו החדשה, וגם שם, כך אומרים, עומדים לחול שינויים מרחיקי-לכת בחיים הפרטיים של המעורר-ביום בדבר.

או זהו, אל תגידו שאי-אפשר למצוא פה ושם סיפורים על אהבות אסורות, אפילו בעונת המלפפונים.

גם בעולם הבהוימה לא חסרות צרות. והצרה המדוברת ביותר היא זו שפקדה את ביתו של מלחין פופולרי ונשוי מאוד, שאומרים עליו כי החול שחוד עבר בינו לבין אשתו, אם כי אף אחד לא מוכן להישבע כי אותו מלחין, למרות מה ש"אומרים עליו, אכן עזב את הבית. הוא שאמרתי לכם - עונת מלפפונים.

לנישואין. מה לעשות, יש לי כישרון מיוחד לפגוש תמיד את האדם הלא-נכון. גם בעלי-שעבר וגם דיין לא היו הגברים הנכונים בשבילי, ובכלל - קשה היום למצוא מישהו.

"או שהגבר נשוי, או שיש לו בעיות עם ילדים מנישואין קודמים, או עם אשה שממנה התגרש, אבל הוא עדיין קשור אליה בקשר נפשי, וכל הגורמים האלה דוחים אותי."

ושוב, בפרספקטיבה של זמן, היא אומרת: "דיין התפוצץ פעמיים. פעם כשפירסמתי את הספר שלי בלי שמו המפורש, ופעם כשרות דיין פירסמה את הספר שלה עם שמו המפורש."

"היום, כשאני חושבת על זה, אני מציטטת שאז, בזמנו, דיין לא לחץ עליי שלא לפרסם את הספר. אני מצטערת שכתבתי את הספר ויצאתי מהאנונימיות שלי. היום אני מספיק מפורסמת, ואולי בגלל זה קשה לי למצוא את הגבר של חיי."

מישהו מוכן לנסות להוכיח לה את ההיפוך?

מה שקשור במוסד הנישואין, מוטב לחיות לבד, מאשר עם גבר שאין איתו אהבה אמיתית או שפה משותפת. את הגיהנום הזה אני משאירה לאחרים.

"אני אדם עצמאי שיש לו המון עיסוקים. אני כותבת, מציירת, וכל השנים למדתי. אני מרגישה צעירה, ויש לי גוף צעיר שעליו אני שומרת, אפילו אצל קוסר מטיקאית ביקרתי רק פעמיים בכל ימי חיי."

"היום אין גברים ראויים-לשם. מאז פרשת דיין לא פגשתי אף אחד שראוי

לפעמים אני תוהה לאן נעלמו כל אותם דמויות שקישטו בעבר עמודים שלמים בעיתונות, ולאירדוקאט בטורי הרכילות. זוכרים את הרסה מור? כמה דיו נש-

הרסה מור (1960) דיין לא לחץ

פך על אודות האשה הזו, והספר האוטרבינגראפי שכתבה, דרכים לזהות. לא שזה היה ספר מייזודעמה, סתם רומאן באנאלי למשרתות, על המשולש הנצחי. אבל מה שיחד את הספר, היה גיבורו הראשי, הלא הוא רמטכ"ל, שר-ביטחון וגיבור לאומי, הכל לשעבר - משה דיין.

אילמלא הלשעבר הנ"ל, ספק אם היה מיי שוה מתייחס בכלל להרפתקותיה הפרטיות סוערות ככל שיהיו, של הרסה מור, שהיתה אז מורה ושואה ואם לילד.

אלא שהגיבור, כאמור, היה מפורסם מאד, והפירסום שניתן לספר היה עצום. הרסה טוענת כיום, 15 שנים מאוחר יותר, כי כל התגובות והפירסום של אז נבעו מצרות-דין והיו סילוף מוחלט של האמת. אומרת הרסה: "שבתאי טבת, כשכתב את הביוגרפיה של דיין, סיפר שכתבתי ספר והבאתי אותו לדיין שבכלל לא התייחס אליו. האמת היא שאם שבתאי טבת היה שואל אותי, הייתי מספרת לו שהתגובה של דיין, היתה בערך כך: אם תפרסמי את

הרסה מור כיום הגבר הלא-נכון

שיגעון-הטלפון

של צביקה

אם ראיכם את הזמר צביקה פיק מסתובב לאחרונה כשטלפון לבן תחת בית-שחיו, וחשבתם שהוא הפך לטלפון-מאניאק - לא-כל-כך טעיתם. כי צביקה, השרוי כעת במשבר המור עם אשתו העיתונאית מירית שם-אור, החליט להטיל עליה סנקציות.

ואחת הסנקציות היא ניתוק מוחלט של הטלפון ממירית. בזמן שהוא לא נמצא בבית, ולכן, ברגע שהוא יוצא את ביתם המשותף שבשיכון בבלי, הוא לוקח את הטלפון איתו בין אם הוא יוצא להופעה, ובין אם הוא יוצא לבילויים - וצביקה, כידוע, הוא איש-בילויים מושבע.

מירית עצמה נאלצת לנהל את שיחותיה הטלפוניות מחנות-המכולת הסמוכה, או לביקש מידידיה להתקשר איתה בשעות שבהן נמצא בעלה הזמר בבית.

כי, כדי שלא תחשבו שהוא השתגע ל-גמרי, הזמר צביקה פיק, או כשהוא נמצא בבית הוא דווקא כן מרשה לאשתו, החור-קית-בינתיים, להשתמש במכשיר-התיקשורת הקומוניקטיבי הראשון במעלה - גם כן בינתיים. לידיו הקרובים והלא-כלי-כך קרובים מוכן צביקה לספר, כי אין סיכוי שהוא ומירית יתגברו על המשבר, אם כי בינתיים - כך הוא מכריז באוזני כל מי שמוכן להקשיב - אין כוונתם להתגרש כלל וכלל.

הם יתנו לזמן לעשות את שלו. והזמן זה תרי הרוסא הכי טוב שכולנו מכירים - גם-כן בינתיים.

הטיול ההיסטורי

של רחל וחנן

שאשתו הדינמית לא נתנה לו צ'אנס להר-הר בעניין, היא אירגנה מייד את כל העניינים, וכך מצאו את עצמם השניים במטוס פרטי שטס ישר לכיוון יוון.

אבל זה עוד לא סוף הסיפור. אחרי טיסה ממושכת ומעייפת הגיע המטוס הקטן לאיים היווניים, כשבתוכניותיו של הטייס לנחות באתונה. רחל וחנן ישבו ליד החלון, ופיתאום גילה חנן איוה אי קטנטן, ואמר לרחל: "הייתי מת לראות את האי הזה מקרוב." רחל לא היססה, ניגשה אל הטייס, הפעילה את כל הקסם הנשפי שלה, ושיכנעה את הנ"ל להנחית את המטוס באותו אי.

השניים ירדו, נפרדו לשלום מהטייס, מהמטוס ומהציוויליזציה, בילו באי חופש שהם בתי שבועיים, ואילמלא ההתחייבויות שציפו להם בארץ, היו לבטח נשארים שם עד עצם היום הזה ועד בכלל.

רחל וחנן בן-חורין מי שלא תאמין